

данъка върху моторните превозни средства от 26 септември 2002 г. (BGBl. I стр. 3818) с втория закон за изменение на данъка за движение по пътищата от 8 юни 2015 г. (BGBl. I стр. 901), и последно изменено със закона за изменение на втория закон за изменение на данъка за движение по пътищата от 6 юни 2017 г. (BGBl. I стр. 1493), Федерална република Германия е нарушила член 18 ДФЕС, член 34 ДФЕС, член 56 ДФЕС и член 92 ДФЕС.

— да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Основана на гражданството непряка дискриминация посредством прихващането на таксата за ползването на инфраструктурата с освобождаването от данък за притежателите на регистрирани в Германия превозни средства

Съгласно Закона за таксите за ползване на инфраструктурата всички лица, които ползват германската мрежа от магистрални пътища, са длъжни да заплащат такса за ползване на инфраструктурата, чийто размер се определя в зависимост от класа на емисиите на превозното средство. На установените в Германия лица, които ползват пътищата, обаче е бил върната поне сума в същия размер посредством освобождаване от данък, установено в Закона за данъка върху моторните превозни средства. Последницата от зависимостта във времето и по същество между таксата за ползването на инфраструктурата и освобождаването от данъка върху моторните превозни средства (поне) в същия размер е, че на практика такса за ползването на инфраструктурата се начислява само на чуждестранни лица, които ползват пътищата.

Според Република Австрия посочените две мерки трябва да се разглеждат заедно от гледна точка на правото на Съюза поради неразривната връзка помежду им във времето и по същество. Посочената уредба води до основана на гражданството непряка дискриминация, която съгласно член 18 ДФЕС е необходимо да бъде обоснована. Според Република Австрия не е налице обосновка за дискриминацията на чуждестранни водачи на моторни превозни средства. Ето защо уредбата е в противоречие с член 18 ДФЕС.

2. Основана на гражданството непряка дискриминация поради условията за събиране на таксата за ползване на инфраструктурата

Разликата в третирането между местните и чуждестранните лица, които ползват пътищата, се състои в обстоятелството, че задължението за плащане, както и санкциите за неплащане или за ненадлежно плащане на таксата за ползване на инфраструктурата се прилагат предимно спрямо чуждестранни водачи на превозни средства, тъй като за германските водачи плащането на таксите е предвидено автоматично.

3. Нарушение на член 34 ДФЕС и член 56 ДФЕС

Според Република Австрия освен това е налице на нарушение на свободното движение на стоки и услуги, доколкото правната уредба има последици за трансграничната доставка на стоки с малки превозни средства с общо тегло под 3,5 т, за които следва да се заплаща таксата за ползване на инфраструктурата, както и последици за предоставянето на услуги от чуждестранни лица и съответно за предоставянето на услуги на чуждестранни лица. Ето защо, наред с посочената дискриминация, уредбата трябва да се квалифицира и като недопустимо ограничение на посочените основни свободи, което не може да бъде обосновано.

4. Нарушение на член 92 ДФЕС

На последно място, уредбата представлява нарушение на член 92 ДФЕС, доколкото се отнася и за търговски автобусни превози или превози на стоки с моторни превозни средства под 3,5 т. Член 92 ДФЕС не предвиждал възможност за обосноваване, ето защо самото наличие на дискриминация на основание член 92 ДФЕС води до противоречието на уредбата с правото на Съюза.

Определение на председателя на Съда от 29 август 2017 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-347/15) ⁽¹⁾

(2017/C 402/24)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.